

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-01-19)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-01-19)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 164. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010163.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 19. Januar 1863.

Jeg har længe anseet det for min Pligt at see Holbergs „Maskerade“, men havde dog besluttet at blive hjemme i Aften af Frygt for, at De skulde gaae forgjæves herud. Deres venlige Budskab kom tidsnok for at underrette mig om, at jeg ikke kunde vente Dem, hvorfor jeg derfor strax satte mig i en Vogn for at udføre min Pligt. „Hvad,“ udbryder De vist, „to Aftener i Træk paa Comedie?“ Dog saaledes er det. Jeg havde forresten ønsket, at De var kommet i Aften, jeg trængte til at tale med en Anden end mig selv; jeg var træt af Nydelsen i Aftes og tænkte, med ondt skal ondt fordrives og trængte ligesom — forinden jeg i Morgen Aften selv skal spille — at see Theatret og dets Publikum i en mere nøgtern Tilstand, end Tilfældet var igaar. Vilhelm Tell ansees for Rossinis Mesterværk, men dette Mesterværk mangler netop — efter min Mening — den første Betingelse for et Mesterværk, Ro og Simplicitet.¹ Al den Bulder og Larm, alle de Midler til at frembringe Virkning er meget anstrængende baade for Theatret og Publikum; man har en Følelse af, at alle uden Undtagelse maa være i en uhyre Transpiration, og jeg maatte tænke paa afdøde Skuespiller Hass,² der ansaae Maalestokken for sine tragiske Rollers Fuldendthed, hvor ofte han under Stykket skiftede Skjorte. Imidlertid aandede Alt Begejstring i Theatret igaar, og jeg blev næsten bange for mig selv, der sad der ene, efter al Sandsynlighed, kold, uagtet, det veed Gud, at jeg legemlig var varm nok. Hr. Docker var den, der interesserede mig meest, men ogsaa dette troer jeg, at jeg var ene om, thi Damerne hylede formelig af Begejstring over Hr. Nyrop, og det lod, som om de Alle ønskede at være i Mathildes Sted, hvem han slutter i sine Arme. Jeg fandt ham affecteeret, og det tydsk-affecteeret, og kunde ikke lade være at ærgre mig over al den falske Enthusiasme. Denne Ærgrelse medbragte jeg i Dag paa Prøven, og da det atter her dundrede mig om Ørene, kom min Ærlighedsdjævel over mig, og jeg udtalte ligefrem min Dadel. Mad. Sødring, om hvem jeg ikke vidste, at hun paa en særegen Maade er skudt i samme mægtige Karl, tog mig dette saa ilde op, at vi formelig kom i en alvorlig Disput. De seer, at Dagen igaar og i Dag har været indholdsrig. Det glæder mig forresten for Theatrets s. 165Kasse, at Publikum her har faaet et Rabalder-Kunstværk, der formodentlig længe vil sætte deres Been i Bevægelse og lokke dem til „Halls Minde“. ...